

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16C/102/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614215184
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7614215184.4

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Radoslav Baláž, v právnej veci žalobkyne F. V., K.. XX.X.XXXX, O. Z. XX, F. proti žalovanému W. V.Q., K.. XX.X.XXXX, O. W. XX, W. B., v konaní o zaplatenie 8.717,69 Eur s prísl. takto

rozhodol:

- I. Súd návrh žalobkyne zo dňa 28.8.2014 zamieťa.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.
- III. Súd nezaväzuje žalovaného zaplatiť súdny poplatok z návrhu.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 2.9.2014 domáhala , aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 8.717,69 Eur na jej účet, a to v lehote so troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoj návrh odôvodnila tým, že sa so žalovaným dohodli na predaji nehnuteľnosti, ktorú spoločne nadobudli počas manželstva do bezpodielového spoluvlastníctva. Keďže sa rozviedli, rodinný dom v W. B. zapísaný na Liste vlastníctva č. XX, S..Ú.. W. B. sa po podpísaní dňa 1.2.2013 kúpnej zmluvy predal. Po vyplatení hypotekárneho úveru , ktorý im bol poskytnutý V. O., a.s. sa časť kúpnej ceny vo výške 17.435,39 Eur vyplatila na účet žalovaného bezhotovostným prevodom na účet: XXXXXXXXXXXX/XXXX. Žalovaný nereagoval v lehote splatnosti 15 dní ani na písomné výzvy k úhrade pohľadávky . Preto podala uvedenú žalobu.

K žalobe sa vyjadril písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 26.11.2014 žalovaný, v ktorom uviedol, že sa so žalobkyňou dohodli na predaji nehnuteľnosti v W. B.Z. za cenu 35.000,--Eur aj napriek tomu, že si boli obaja vedomí , že všetky dlhy a pôžičky súvisiace s kúpou a rekonštrukciou tejto nehnuteľnosti prevýšili túto sumu . Po rozvode sa snažil so žalobkyňou skontaktovať a doriešiť tieto veci v rámci vyporiadania BSM, ale táto nereagovala ani na telefonáty , ani na SMS. Začiatkom júna mu poslala doporučený list so žiadosťou o vyplatenie čiastky 8.717,69 Eur. Na list okamžite zareagoval a uviedol, že treba doriešiť všetky náležitosti ohľadne úverov, ktoré sústavne splácal sám . Požiadal ju o kontakt na jej právneho zástupcu , alebo aspoň o vyjadrenie , no bezúspešne. Keď koncom mája 2012 odišla z domácnosti , všetky splátky a hypotéku bol nútený splácať sám a takisto starať sa o dve nepinoleté deti, na ktoré neprispievala ani eurom, dokonca si z jeho výplaty nechala aj prídavky na ich deti. On to nedokázal utiahnuť a preto požiadal svojho brata Q. Č. o pomoc, aby si vzal úver 3500,--Eur a pomohol mu dostať sa z problémov, keďže jemu neposkytne úver žiadna spoločnosť kvôli upomienkam. Takisto otčim X. Č. zobral úver z Z. D. v novembri 2008 v sume 50.000,--Sk, aby sa mohla urobiť nová strecha na dome a tiež mu požičal spolu s jeho mamou Q. Č. sumu 4.000,--Eur na zaplatenie splátok

pôžičiek týkajúcich sa predmetnej nehnuteľnosti vo februári 2009. Žalobkyňa si je vedomá tejto pomoci zo strany jeho rodiny a preto súhlasila s vyplatením týchto požičených súm jeho rodine s podmienkou, že všetky zostávajúce nevyplatené dlhy týkajúce sa nehnuteľnosti preberá na seba v rámci vyporiadania BSM on. Keďže všetky platené financie už prevyšujú zostatkovú sumu z predaja domu aj bez ohľadu na to, že sama žalobkyňa si nechala sumu 4.000,--Eur, ktorú jej vyplatila nová majiteľka domu a ktorú mala použiť na vyplatenie záväzkov, nevzniká jej žiadny právny nárok na akúkoľvek sumu, preto on nesúhlasí so zaplatením žalovanej sumy a žiada žalobu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a žalovaného, ako aj oboznámením sa s účastníkmi predloženými listinnými dôkazmi a pripojeným rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 13P/226/2013-27 zo dňa 13.3.2014 a zistil tento skutkový stav :

Žalobkyňa vo svojej účastníckej výpovedi zotrvala na podanom návrhu. Uviedla, že medzi nimi, teda ňou a žalovaným nedošlo k dohode o vyporiadní BSM. Podľa jej vyjadrenia bolo len povedané, že dom sa predá. Spočiatku žalovaný naliehal, aby ona svoju čiastku previedla na dome na neho a že on potom prevezme všetky dlhy. Hľadali kupca na dom a v čase, keď sa tak dialo, ona už opustila spoločnú domácnosť a hľadala si nové bývanie. Kontaktovala sa s deťmi aj napriek tomu, že opustila spoločnú domácnosť a robila nákupy potravín do domácnosti pre ne. Podľa jej vyjadrenia neboli s ňou prejednávané žiadne poplatky za predaj uvedeného domu. Nevie, či sa našli kupci na dom cez realitku alebo akým spôsobom, avšak o predaji tohto domu sa dohodol žalovaný s kupcami a keďže on v tom čase mal ísť do zahraničia splnomocnil ju na predaj tohto domu. Nič konkrétne sa s ňou ohľadne tohto domu neprerokovalo. Medzi ňou a žalovaným nikdy nedošlo k reálnej dohode o ich majetku, len sa dohodlo, že sa dom predá. Ona v čase jeho predaja chodila s kupcami po úradoch, na kataster i do banky. Žalovaný jej nikdy nepovedal aké poplatky sú spojené s predajom tohto domu, bola len dohoda, že suma 4000 Eur z odpredaja pôjde jej na ruku a s tým, že žalovaný mal vedomosť o tom, kam následne tieto peniaze vyplácala resp. na čo ich použila s čím on aj súhlasil. Túto sumu prevzala od kupujúcich a to v ten deň, kedy boli finančné prostriedky poukázané za predaj na bankový účet. V tom čase bola v telefonickom kontakte so žalovaným, s ktorým preberali všetky náležitosti tohto predaja, teda či všetko prebieha v poriadku, aké sú výdavky za podpisy ako to prebiehalo v banke a podobne. Žalovaný jej povedal, že za tieto utržené peniaze má vyplatiť faktúru za Orange a tiež dlh - úver z pôžičkárne. Ona samotná v tom čase mala aj dva úvery z Quatra, takže čiastočne z týchto peňazí vyplatila aj tieto pôžičky. Ďalej tieto peniaze boli použité na výživu pre deti, ktoré boli v tom čase v jej starostlivosti, aj keď žalovaný v tom čase oficiálne súdom nemal určené výživné, a tiež za ne boli zakúpené nejaké veci pre deti. Po návrate zo zahraničia žalovaný chcel vidieť všetky ústrižky o úhradách, ktoré ona takto realizovala za tieto peniaze, čo mu aj ukázala a on tieto odsúhlasil. Pokiaľ vznikali náklady na domácnosť po jej odsťahovaní, mal sa z nej odsťahovať aj žalovaný, keďže to bol práve on, ktorému vznikali náklady na bývanie v dome. Tiež uviedla, že pôvodne pri dome bola dohoda, že všetky úvery zoberie na seba žalovaný. Poukázala na skutočnosť, že za trvania manželstva mali auto, ktoré žalovaný predal a tvrdil, že peniaze z tohto predaja sú len jeho. Podľa jej názoru by obaja mali rozhodovať o tom, čo sa stane s ich majetkom. Na záver opätovne potvrdila, že k vzájomnej dohode medzi nimi o vyporiadní ich BSM potom čo ich manželstvo bolo rozvedené nedošlo.

Žalovaný vo svojej účastníckej výpovedi uviedol, že žalobkyňa odišla z domu, s deťmi sa vídávala len vtedy, keď ju tieto chceli vidieť. Ona samotná deti nekontaktovala, resp. deti kontaktovala sporadicky cez dcéru. Sprostredkovanie predaja domu im pomáhala uskutočniť realitná kancelária, s ktorou však on podmienil uzatvorenie zmluvy len v prípade, ak im nájdu nejakých kupcov na predmetný dom. Napokon kupcov na dom našla samotná žalobkyňa takže nie je pravda, že o ničom nevedela. O všetkom vedela, pretože bola v kontakte s pani S.. Je pravda, že on so žalobkyňou jednal o všetkom cez telefón, lebo v tom čase bol v Z.. Musel odísť do zahraničia, aby bol schopný splácať náklady a pôžičky na dom, ktoré sa pohybovali vo výške okolo 1000 Eur mesačne. Do zahraničia odišiel v októbri 2012, vtedy aj súhlasil s tým, aby deti odišli bývať k žalobkyňi. V tom istom roku vzal jeho brat pre neho pôžičku na svoje meno, keďže on (žalovaný) mal na sebe exekútorov. Z tejto pôžičky sa vyplácala elektrika a plyn v ich dome a veci deťom. Pokiaľ šlo o prípadné vyporiadanie ich majetku patriaceho do ich BSM žalovaný uviedol, že on v tejto súvislosti poslal žalobkyňi sms, aby si to všetko vysporiadali, na čo ho ona obvinila, že sa jej vyhráža. Jednoducho sa o týchto veciach navzájom nedohodli, tam nebola možnosť akejkoľvek dohody medzi nimi. I keď sedeli spolu so žalobkyňou a bavili sa o predaji rodinného domu, pri sčítavaní všetkých

dlhov, ktoré majú zistili, že predaj domu ich nepokryje všetky. Do zahraničia preto odchádzal aj kvôli tomu, aby posplácal tieto dlhy. Poukázal tiež na to, že následne, keď prestali viesť spoločnú domácnosť a on k sebe zobral len chladničku a práčku, 4 prútené kreslá v hodnote 10 Eur za kus, jednu komodu a zopár kusov riadu a všetko ostatné ostalo u žalobkyni. Žalobkyňa mu len tvrdila, že si má zobrať čo chce, keďže všetky dlhy preberá on na seba. Pokiaľ ide o ich auto, tak to predal, avšak to auto pôvodne splácal on v sume po 113 Eur mesačne a následne po jeho predaji obdržané peniaze použil na vyplatenie šekov za domácnosť, pre deti a pod. Auto predal v čase, keď ešte neboli rozvedení. Poprel, že by z obdržaných peňazí vyplatil len svoje úvery, napriek tomu, že sa zaviazal prevziať všetky úvery, keďže všetky tieto úvery, ktoré vyplácal, boli ich. Pokiaľ ide o nejaké úvery, ktoré mala mať žalobkyňa, stalo sa, že potom, čo sa zamestnala, vtedy začala pred ním skrývať aj zmluvy. Potvrdil výpoveď žalobkyne, že súhlasil som s tým, aby zo sumy 4000 Eur, ktoré si nechala vyplatiť za predaj domu, táto uhradila svoje pôžičky. Až po návrate z Z. zistil z papierov, ktoré mu predložila, že mala dlh v V. 1500 Eur, ktorý jej vznikol z pôvodnej pôžičky 300 Eur a ktorý nesplácala v čase, kedy žila so svojim vtedajším partnerom. Tiež z tejto sumy 4000 Eur si žalobkyňa uhradila mesačný nájom za byt 270 Eur, a tiež zaplatila dlhy na telefónoch v Orangei. Z tejto sumy 4000 Eur zostala suma 1500 Eur, ktoré položila následne na stôl.

Rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 13P/226/2013-27 zo dňa 13.3.2014 bolo manželstvo žalobkyne a žalovaného dňa 20.3.2014 právoplatne rozvedené. Z obsahu výroku uvedeného rozsudku vyplynulo, že toto manželstvo bolo pôvodne uzavreté dňa 18.11.1985.

Na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným ako predávajúcimi na strane jednej a V. S., K.. XX.XX.XXXX U. Y. S.Č., K.. X.X.XXXX ako kupujúcimi na strane druhej účastníci tohto sporového konania previedli na týchto kupujúcich nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. W. B. zapísané na Liste vlastníctva č. XX, a to rodinný dom súp.č. XX, postavený na parcele KN-C č. XXX, pozemok - parcela KN-C č. XXX, druh pozemku : záhrady s výmerou 73 m² a pozemok - parcela KN-C č. XXX, druh pozemku : zastavené plochy a nádvoria o výmere 497 m². Podpisy žalobkyne pod uvedenú zmluvu, ktorá pri jej uzatváraní zároveň zastupovala aj žalovaného a ako jeho splnomocnená zástupkyňa aj za neho túto zmluvu podpisovala boli úradne osvedčené na Meste J. dňa 1.2.2013 a vzhľadom na absenciu akéhokoľvek iného dátumu na tejto zmluve, je potrebné tento dátum zároveň považovať za dátum uzavretia tejto zmluvy.

Podľa článku III uvedenej zmluvy bola medzi stranami dojednaná kúpna zmluva vo výške 31.000,-- Eur, z ktorej prvá časť kúpnej ceny vo výške 6.721,32 Eur bola vyplatená po podpise tejto zmluvy z hypotekárneho úveru poskytnutého V. O., a.s. pobočka v J. a to bezhotovostným prevodom na účet uvedený v tomto ustanovení článku, ktorý je takisto vedený v V. O., a.s. a to z dôvodu vyplácania úveru, ktorý bol poskytnutý predávajúcim, teda žalobkyni a žalovanému, na základe ktorého bolo na Liste vlastníctva č. XX v časti C : Ťarchy zapísané záložné právo v prospech P. O., U..W.. Ž. pod B. XXX/XXXX G. XX.X.XXXX. Druhá časť uvedenej kúpnej ceny vo výške 6.843,29 Eur podľa uvedeného článku III bola rovnako vyplatená po podpise tejto zmluvy z hypotekárneho úveru poskytnutého V. O., U..W.. pobočka v J. a to bezhotovostným prevodom na účet uvedený v tomto ustanovení článku, ktorý je takisto vedený v V. O., a.s. a to takisto z dôvodu vyplácania úveru, ktorý bol poskytnutý predávajúcim, teda žalobkyni a žalovanému, na základe ktorého bolo na Liste vlastníctva č. XX v časti C : Ťarchy zapísané záložné právo v prospech P. O., U..W.. Ž. V. B. XXXX/XXXX G. XX.X.XXXX. Napokon tretia časť kúpnej ceny vo výške 17.435,39 Eur podľa uvedeného článku III mala byť vyplatená predávajúcim, t.j. žalobkyni a žalovanému po podpise tejto zmluvy z hypotekárneho úveru poskytnutého V. O., U..W.. V. B. J. a to bezhotovostným prevodom na účet uvedený v tomto ustanovení článku a to v lehote do 15.2.2013.

Podľa Čestného prehlásenia podpísaného dňa 1.2.2013 na jednej strane kupujúcimi a na strane druhej žalobkyňou konajúcou jednak vo svojom mene a jednak v mene žalovaného ako splnomocnená osoba na strane predávajúcich, táto prevzala uvedeného dňa na úhradu kúpnej ceny podľa vyššie uvedenej kúpnej zmluvy od kupujúcich sumu 4.000,--Eur.

Prípisom zo dňa 3.6.2014 žalobkyňa vyzvala žalovaného na vyplatenie čiastky 8.717,69 Eur v lehote do 15 dní od doručenia uvedeného prípisu poukazujúc na skutočnosť, že ich spoločný dom bol predaný

a podľa zákona ako obaja spoluvlastníci majú nárok na polovicu predajnej ceny , ktorá bola vyplatená bezhotovostným prevodom na jeho účet vo výške 17.435,39 Eur.

Žalovaný na základe uvedenej výzvy písomným podaním zo dňa 10.6.2014 uviedol žalobkyni, že dom bol predaný za sumu 35.000,--Eur a všetky dlhy , ktoré boli nimi spoločne uznané v celkovej výške 38.000,--Eur , a preto je jasné , že nevzniká žiaden nárok na vyplatene uvedenej sumy. Uvedeným prípisom žalovaný žiadal od žalobkyne polovicu finančných prostriedkov, ktoré vynakladal na vyplácanie ich spoločnej ťarchy.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vypořádanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa § 149 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak dôjde k vypořádaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vypořádali.

Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vypořádanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vypořádaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vypořadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vypořadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník používa. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

Podľa § 149 ods. 5 Občianskeho zákonníka, ak sa po vypořadání bezpodielového spoluvlastníctva manželov rozhodnutím súdu alebo dohodou objaví majetok, ktorý nebol zahrnutý v rámci vypořadania, platí preň domnienka uvedená v odseku 4.

Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vypořadání sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že návrhu žalobkyne nie je možné vyhovieť. Podľa zhodného prehlásenia oboch účastníkov sporového konania, po zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ku ktorému došlo dňa 20.3.2014, teda v deň, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok tunajšieho súdu sp.zn. 13P/226/2013-27, ktorým bolo ich manželstvo rozvedené, medzi nimi do dnešného dňa nedošlo k vysporiadaniu tohto ich majetkového spoločenstva. Žalobkyňa poprela existenciu dohody o vypořadání tohto ich majetku a samotný žalovaný poukazoval len na skutočnosť, že vyzval žalobkyňu na jeho vypořadanie bez toho , aby následne podnikol akékoľvek ďalšie kroky k tomu smerujúce (npr. podanie žalobného návrhu na súde).

Súd v tejto súvislosti konštatuje, že vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov musí vždy predchádzať riešenie akýchkoľvek majetkových nárokov, ktoré súvisia s nakladaním s vyporiadavanými vecami, prináležiacimi do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (t.j. riešenie otázok kto, komu, a v akej výške je povinný niečo nahradiť). Tieto nároky nemožno riešiť pred vyporiadanim bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ale najskôr súčasne s uvedeným vyporiadanim.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že rodinný dom súp.č. XX, ktorý bol predmetom predaja na základe kúpnej zmluvy, patril do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Preto aj finančné prostriedky, ktoré účastníci z jeho predaja obdržali sa mali medzi nimi vysporiadať v rámci vyporiadania ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov, tak aby sa pri ich vyporiadovaní zohľadnili všetky aktíva a pasíva tvoriace toto ich majetkové spoločenstvo. Do zákonného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov reálne nejestvuje ideálny spoluvlastnícky podiel akejkoľvek veľkosti na majetku, ktorý sa medzi účastníkmi bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyporiadava, nakoľko až do tohto vyporiadania nie je zrejmé, v akej veľkosti a komu takýto podiel pripadne.

Konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je návrhovým konaním, i keď súd v rámci následne začatého konania o tejto otázke už nie je viazaný návrhmi účastníkov z hľadiska spôsobu, ako ho vyporiada. Nič to však nemení na tom, že súd sám z vlastnej iniciatívy nemôže také konanie začať. Preto ani v tomto konaní o žalobkyňou požadované zaplatenie sumy z predaja rodinného domu sa nemohol zaoberať otázkami aké pôžičky, či úvery, teda pasíva účastníci tohto sporového konania v rámci svojho bezpodielového spoluvlastníctva manželov mali, ako bolo s nimi naložené a či prípadne bolo možné ich používať na zápočet sumy požadovanej žalobkyňou v tomto konaní po žalovanom. Zodpovedanie týchto otázok je možné len v rámci osobitného konania o vyporiadani bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Vzhľadom na uvedenú skutočnosť preto súd ani nevykonal ďalšie dôkazy, navrhnuté žalovaným, pretože pre rozhodnutie v tomto konaní vzhľadom na vyššie prezentovaný právny názor, a síce že vyporiadanie sumy finančných prostriedkov získaných za predaj rodinného domu, je možné len v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ku ktorému dosiaľ nedošlo, by nemali žiaden zásadný význam.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., (1) Ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Žalobkyňa bola oslobodená od platenia súdnych poplatkov vzhľadom na jej súčasnú sociálnu situáciu. Na túto ako dôvod hodný osobitného zreteľa súd prihliadol aj pri rozhodovaní o trovách účastníkov konania. Podľa ňou uvádzaných a dokladovaných skutočností, je poberateľkou len rodičovského príspevku v sume 203,20 Eur mesačne a prídavku na maloletého syna vo výške 23,52 Eur mesačne. Má vyživovaciu povinnosť k celkovo trom nezaopatreným deťom.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len ako „zák.č. 71/1992 Zb.“), ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvode manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Pokiaľ ide o súdny poplatok, súd rozhodoval podľa vyššie citovaného § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb., kedy výkladom a contario súd dospel k záveru, že v prípade ak je navrhovateľ oslobodený od platenia súdneho poplatku a nebol v konaní úspešný, nie je možné preniesť povinnosť na úhradu súdneho poplatku, ktorý by inak mal platiť navrhovateľ, na úspešného odporcu.

Žalobkyňa bola uznesením tunajšieho súdu sp.zn. 16P/102/2014-24 zo dňa 21.10.2014 oslobodená od platenia súdneho poplatku v celom rozsahu. Keďže však nebola v tomto sporovom konaní úspešná, súd preto žalovaného ako úspešného účastníka na úhradu súdneho poplatku z návrhu vo veci nezaviazal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach v troch vyhotoveniach .

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, trovy výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí, sumy uložené ochrannými opatreniami v trestnom konaní, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci. (Zákon č. 65/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov.)